

ת"ד 601/09/17 - מדינת ישראל נגד אהוד יוסף קובי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 601-09-17 מדינת ישראל נ' קובי

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

הנאשם:
אהוד יוסף קובי
ע"י עו"ד קופרברג

החלטה

לפני בקשה לעיון בחומר חקירה.

1. ביום 3.4.17 נהג הנאשם (להלן: **המבקש**) בכביש 20 לדרום והתקרב למחלף רוקח. אותה עת רכב המעורב על אופנוע בכיוון נסיעת הנאשם ומימין לו על נתיב היציאה למחלף רוקח לדרום. הנאשם, כך כתב האישום, סטה ימינה, עלה על שטח הפרדה מסומן ופגע במעורב וגרם לו חבלות של ממש.
2. בעקבות האירוע הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מקו נסיעה והתנהגות הגורמת נזק.
3. בבקשה טוען המבקש כי בשום שלב לא היה מגע בין רכבו לאופנוע המעורב ועל כן "**ההסבר היחיד העשוי להניח את הדעת לקרות התאונה, לאחר שכאמור לא היה כל מגע בין כלי הרכב**" הוא שהמעורב נהג בחוסר זהירות ומכאן שיש חשיבות רבה להצגת גיליון הרשעותיו בתעבורה של המעורב שכן מידע זה עשוי לסייע למבקש לחזק את קו הגנתו. (הדגשה אינה במקור)
4. המשיבה מתנגדת לבקשה. היא טוענת כי המידע המבוקש איננו "חומר חקירה" וכי היענות לבקשה תפגע בפרטיות המעורב.

דין והכרעה

5. במסגרת הדיון בבקשה זו נדרש בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים. הראשון, עניינו זיקתו של החומר

המבוקש לאישום ולמבקש וקיום אפשרות סבירה כי החומר יועיל להגנת המבקש. השני עניינו הפגיעה הצפויה בפרטיות המעורב עקב חשיפת המידע המבוקש. בין שני שיקולים אלה קיים מתח פנימי ויחסי גומלין במובן זה שככל שמשקלו של השיקול הראשון גובר כך קטן בהתאמה משקלו של השיקול השני ולהפך. במלים אחרות, ככל שיתברר כי המידע המבוקש קשור באופן הדוק יותר לאישום וכי בכוחו להרים תרומה להגנת המבקש יפחת משקלו של השיקול השני ולהפך: אין הצדקה לפגוע בפרטיותו של עד בהליך בשעה שהקשר בין המידע המבוקש בנוגע לעד זה לבין הגנת המבקש הוא רופף, ספקולטיבי או רחוק (בש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל**).

7. בשלב זה לא ברור אם היה או לא היה מגע בין כלי הרכב. עם זאת, ברור כי המבקש אינו טוען כעניין שבעובדה כי התאונה אירעה עקב נהיגתו חסרת הזהירות של המעורב. זוהי מסקנה של המבקש הנלמדת מעצם העובדה שבין כלי הרכב לא היה כל מגע (לשיטתו) ובהיעדר הסבר חלופי המניח את הדעת.

8. נמצא כי הטענה לפיה המעורב נהג בחוסר זהירות וגרם בעצמו לתאונה בה נחבל אינה אלא הערכה או ספקולציה מצד המבקש שלא הוצגה ולו ראשית ראייה לביסוסה, זולת הטענה כי בין כלי הרכב לא היה מגע; דבר שגם אם הוא נכון אינו מחייב מסקנה כי המעורב נהג בחוסר זהירות וגרם בעצמו לתאונה בה נחבל. אין כל הצדקה לפגוע בפרטיות המעורב ולחשוף את עברו התעבורתי רק על מנת לסייע למבקש לנסות לבסס תזה אותה הגה בדבר אופן התרחשות התאונה מבלי שנטען כלל כי לתזה זו יש אחיזה בראיות כלשהן.

9. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.